

USNESENÍ

Okresní soud v Kladně rozhodl dne 8. listopadu 2019 v trestní věci odsouzeného **Jana S** [REDACTED], **narozeného** [REDACTED], t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Vinařice, o žádosti odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody,

takto:

Dle § 88 odst. 1 tr. zákoníku se **zamítá** žádost odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody z rozhodnutí Okresního soudu v Liberci, sp. zn. 6T 88/2017 ze dne 28. 8. 2018 a Okresního soudu v Trutnově, sp. zn. 4T 162/2018 ze dne 21. 11. 2018.

Odůvodnění:

Odsouzený podal soudu žádost o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, který vykonává ve Věznici Vinařice na základě shora uvedených rozhodnutí. Polovinu uloženého trestu odsouzený vykonal dne 13. 9. 2019, přičemž konec věznění připadá v jeho případě na den 13. 5. 2021.

Dle § 88 tr. zákoníku může soud odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a a) odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody, nebo b) odsouzený, jenž nebyl odsouzen za zvlášť závažný zločin a který dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, vykonal alespoň třetinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.

Z nashromážděných podkladů bylo zjištěno, že časová podmínka výkonu poloviny trestu byla u odsouzeného splněna, když zákonem vyžadovanou délku trestu již vykonal. Jde ovšem pouze o první ze tří zákonem kumulativně stanovených podmínek nutných k případnému podmíněnému propuštění z výkonu trestu odnětí svobody.

Jak vyplývá z hodnocení věznice Vinařice, odsouzený prokazuje ve výkonu trestu polepšení, kdy byl čtyřikrát kázeňsky odměněn, je zařazen v I. přístupné skupině vnitřní diferenciaci, program zacházení aktivně plní, zapojuje se do práce na oddíle i na přiděleném pracovišti u společnosti CS-ANEXIA a jeho chování a jednání je hodnoceno jako bezproblémové. Po této stránce tak soud na odsouzeného nahlíží kladně, chování a vystupování odsouzeného ve věznici zásadní překážkou jeho podmíněného propuštění není, ač s ohledem na to, že odsouzený má s vězeňským prostředím opakovaně dřívější zkušenosti (je výkonu trestu odnětí svobody popáté), je třeba podotknout, že viditelně ví, jakým způsobem vystupovat, aby měl výkon trestu pro něj co nejpríznivější vývoj.

Kde však soud shledal zásadní překážku pro vyhovění žádosti odsouzeného, to je podmínka příznivé prognózy vedení řádného života. Negativních faktorů je v tomto směru hned několik. Předně je třeba konstatovat, že odsouzený jeví jasné rysy recidivy trestné činnosti, když jeho Rejstřík trestů čítá již 19 záznamů, které v zásadě velmi rovnoměrně pokrývají období dospělého

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

života odsouzeného. V minulosti byl již mnohokrát soudně trestán a vykonal čtyři nepodmíněné tresty, které však k jeho nápravě nevedly. Opakovaně páchá trestnou činnost, dříve uložené a vykonané tresty nevedly ke změně chování, přičemž bez povšimnutí nelze ponechat ani skutečnost, že jde nezřídka o trestnou činnost spojenou s nerespektováním úředních popř. soudních rozhodnutí. Za podstatný v tomto směru považuje soud také fakt, že odsouzený byl do výkonu současného trestu dodán orgány Policie ČR, namísto aby dobrovolným nástupem trestu prokázal, že jeho uložení potenciálně povede k jeho nápravě a změně přístupu. Uložené tresty pro odsouzeného nebyly dostatečnou motivací, ani jej nevedly k nápravě, a tudíž je nutno jeho osobní příslib vedení řádného života hodnotit s velkou rezervou a krajní zdrženlivostí, a to tím spíše, pokud jej jako osobu se sklonem k majetkové trestné činnosti tíží nemalé dluhy (713 435 Kč), jejichž řešení představuje zásadní úkol, který na odsouzeného na svobodě čeká. S ohledem na výše uvedené pak obavu soudu z recidivy odsouzeného po podmíněném propuštění nemůže rozptýlit ani příslib bydlení (pouze v rovině tvrzení) a zaměstnání pro odsouzeného po propuštění, které byly soudu předloženy. Odsouzený měl v minulosti opakovaně možnost prokázat, že je schopen vést normální život, na místo toho opakovaně selhal.

Smysl podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody jistě není v tom, aby za dobré chování, případně za dobrou práci ve výkonu trestu byl pachatel automaticky propuštěn po odpykání stanovené doby na svobodu (byť v případě odsouzeného jde již o značnou část trestu) bez zřetele na to, jaká je prognóza jeho dalšího chování. V případě odsouzeného, který je v současné době již popáté ve výkonu trestu odnětí svobody, nelze nic podcenit. V případě odsouzeného však soud přílišné riziko pro společnost stále vnímá, přičemž pokud jde o odsouzeného, je třeba zaměřit se na vyhledání vhodných terapeutických a resocializačních programů (s ohledem na zjevné sklony k trestné činnosti), které se mu ve výkonu trestu nabízejí, a rovněž tak jako žádoucí soud považuje navázání kontaktu s probační a mediační službou.

S ohledem na vše výše uvedené nebylo možno žádosti odsouzeného vyhovět a soud žádost odsouzeného zamítl a rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat stížnost do tří dnů od jeho vyhlášení, a to ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně.

Kladno 8. listopadu 2019

Mgr. Vít Sochovský v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.